
4.7 opbouw van het herhalingsprogramma

In deze paragraaf bespreken we de opbouw van de herhalingsaanpak die voor deze map gekozen is.

Deze aanpak berust op de voorwaarde, dat het 'gewone' hoofdrekenen beheerst wordt. Kinderen bij wie dit niet het geval is, verwijzen we naar thema 4 van dit hoofdstuk.

Het gaat bij het hoofdrekenen tot 100 en tot 1000 om het gebruik van de standaardoplossingsmethode die ook bij de klassikale behandeling is aangeboden. Deze herhaling van het 'gewone' hoofdrekenen is nodig, omdat ook het 'handig' hoofdrekenen een zekere voorkennis vraagt van de gewone oplossingsmethode. *Handig rekenen is immers niets anders dan een ingewikkeld geval reduceren tot een gemakkelijk geval dat met weinig problemen door middel van 'gewone' oplossingsmethoden uitgerekend kan worden.*

In dit thema wenden we ons dan tot het 'handig' rekenen waarbij de principes die in de inleiding beschreven werden in een bepaalde volgorde worden aangeboden. Er is een volgorde gekozen waarvan de samenstellers denken, dat die voor het kind het meest bevattelijk is. Heeft de leerkracht echter andere inzichten, dan is de volgorde van aanbidding gemakkelijk te veranderen.

Handig rekenen kan behoorlijk ingewikkeld worden. *Sommige principes en toepassingen vragen zeer veel inzicht van het kind.* Sommige kinderen komen aan deze meer ingewikkelde vormen dan ook niet toe. Het doel moet echter blijven, zo mogelijk *alle kinderen een optimale flexibiliteit te geven bij het hoofdrekenen.*